

זהר הקדוש עם ביאור הכתר והכבוד

פר' משפטים • אזהרת התורה על שמירת הנשמה מחמאים

אחרא דישתעבדון בי - ולא אלך לעולם אחר שישתעבדו בי היצר הרע וכוחותיו בהבלי עולם הזה, ואהא מלוכלכא בינייהו - ואהיה מלוכלכת ביניהם בחטאים. אמר ומשיב לה קודשא בריך הוא [-הקדוש ברוך הוא], מן יומא דאתבריות - מיום שנבראת בשעת בריאת העולם, על דא אתבריות

למהוי בההוא עלמא - על מנת כן נבראת להיות באותו עולם. פיון דחמאת נשמתא כף - כיון שרואה הנשמה כך, בעל כרחיה נחתת ועאלת תמן - בעל כרחיה יורדת ונכנסת לאותו הגוף.

לאחר שהתבאר שהנשמה יורדת בעל כרחיה לעולם הזה, מבאר שהתורה מבקשת מן האדם לשמור על נשמתו.

ומוסיף הזקן, אורייתא דיחבת עיטא לכל עלמא חמאת הכי - התורה שנותנת עצות לכל העולם רואה שהנשמה יורדת בעל כרחיה, אזהרת לבני עלמא ואמרת - מזהירה לבני העולם בפסוקים שלפנינו ואומרת, חמו כמה חס קודשא בריך הוא עליכו - ראו כמה ריחם הקדוש ברוך הוא עליכם, כי מרגליתא טבא דהות ליה, זבין לכו למנא - הנשמה שהיא מרגלית טובה שהיתה לו, מכר לכם בחינם, דתשתעבדון כה בהאי עלמא - כדי שתשתעבדו בה בעולם הזה לעבודת ה'.

מבאר שאם לא יחטא יזכה לשכר טוב לאחר פטירתו.

וזהו שכתוב (שמות כא ז) 'וכי ימכר איש את בתו לאמא לא תצא כצאת העבדים'. ומפרש, 'וכי ימכר איש', דא קודשא בריך הוא - זה הקדוש ברוך הוא שנקרא 'איש'. ומה שכתוב 'את בתו', דא נשמתא קדישא - זה הנשמה הקדושה, שהקב"ה מוכרה לבני ישראל בחינם. ומה שכתוב 'לאמה', פירושו, למהוי אמה משתעבדא בינייהו בהאי עלמא - שהנשמה תהיה כשפחה משתעבדת ביניכם בעולם הזה על ידי היצר הרע. ועל זה התורה מזהירה, במטו מנייכו - בבקשה ממכם, בשעתא דמטי זמנא לנפקא מהאי עלמא - בשעה שמגיע הזמן להסתלק מעולם הזה, 'לא תצא כצאת העבדים', כלומר, כי 'העבדים' רומז לקליפות, והיינו לא תפוק מתטנפא בחובין - לא תצא הנשמה מטונפת בחטאים ונכנסת תחת הקליפות, אלא תפוק - תצא בת חורין ברירה [-ברורה] נקיה בלי שום חטאים, בגין דיחדי כה מארה וישתבח בה - כדי שישמח בה אדונה וישתבח בה בפמליא של מעלה, ויהיב לה אגר טב בצחצוחי דגנתא דעדן - ויתן לה שכר טוב בצחצחות של גן עדן, כמה דאת אמר - כמו שנאמר (ישעיה נח יא) 'והשביע בצחצחות נפשך', והיינו ודאי כד תפוק ברירה נקיה פדקא יאות - בודאי כאשר תצא ברורה נקיה כראוי תזכה לגן עדן.

במאמר דלהלן יבאר הזקן כי כל הנשמות שבכל הדורות, נבראו בשעת בריאת העולם. ומבאר שבעל כרחיה הנשמה יורדת לעולם הזה, והתורה מבקשת מן האדם לשמור על נשמתו. מבאר שאם יחטא גופו, לא יקום בתחיית המתים. ואם לא יחטא, נשמתו חוזרת אל גופו בתחיית המתים. ומבאר שתשובה מועילה להחזיר נשמתו לעתיד לגופו.

אזהרותא לבר נש פהאי עלמא אית פהני קראי, וכמה עיטין טבין עלאין אינון, בכל מילי דאורייתא, וכלהו קשוט, פארח קשוט, ואשתמודען לגבי חפימין, דידעי ואולי פארח קשוט. בזמנא דבעא קודשא בריך הוא למברי עלמא, סליק ברעותא קמיה, וצייר פל נשמתין דאינון ומינין למיהב בבני נשא לבתר, וכלהו אתציירו קמיה כההוא ציורא ממש, דומינין למתוי בבני נשא לבתר.

וחמא פל חד וחד ואית מנהון דומינין לאבאשא ארתייהו בעלמא, ובשעתא דמטא ומנייהו, קרי קודשא בריך הוא לההיא נשמתא, אמר לה, זילי עולי ברוך פלן. בגוף פלן. אתיבת קמיה, מאריה דעלמא, די לי בעלמא דא דאנא יתבא ביה, ולא איהך לעלמא אחרא, דישתעבדון פי, ואהא מלוכלכא בינייהו. אמר לה קודשא בריך הוא, מן יומא דאתבריות, על דא אתבריות למתוי כההוא עלמא. פיון דחמאת נשמתא כף, בעל כרחיה נחתת ועאלת תמן.

אורייתא דיחבת עיטא לכל עלמא חמאת הכי, אזהרת לבני עלמא, ואמרת, חמו כמה חס קודשא בריך הוא עליכו, מרגליתא טבא דהות ליה, זבין לכו למנא, דתשתעבדון כה בהאי עלמא.

'וכי ימכר איש' (שמות כא ז), דא קודשא בריך הוא. 'את בתו' (שם), דא נשמתא קדישא. 'לאמה' (שם), למהוי אמה משתעבדא בינייהו בהאי עלמא. במטו מנייכו, בשעתא דמטי זמנא לנפקא מהאי עלמא, 'לא תצא כצאת העבדים' (שם), לא תפוק מתטנפא בחובין, תפוק פת חורין, ברירה נקיה, בגין דיחדי כה מארה וישתבח בה ויהיב לה אגר טב, בצחצוחי דגנתא דעדן. כמה דאת אמר (ישעיה נח יא) 'והשביע בצחצחות נפשך', ודאי כד תפוק ברירה נקיה פדקא יאות. ברירה נקיה פדקא יאות.

קודם שהזקן מפרש פסוקי התורה, מקדים שכל דרושי התורה הם אמת. הזקן מבאר, אזהרותא לבר נש פהאי עלמא אית פהני קראי - בפסוקים הללו יש אזהרה לאדם איך להתנהג בעולם הזה, וכמה עיטין טבין עלאין אינון בכל מילי דאורייתא - והרבה עצות טובות עליונות הן בכל דברי התורה, וכלהו קשוט פארח קשוט - וכולן הן אמת בדרך האמת, שהרי שבעים פנים יש לתורה, ואשתמודען לגבי חפימין דידעי ואולי פארח קשוט - ונודעות עצות אלו לחכמים שיודעים והולכים בדרך אמת.

הזקן מבאר שנבראו כל הנשמות שבכל הדורות בשעת בריאת העולם. ומקדים הזקן, בזמנא דבעא קודשא בריך הוא למברי עלמא - בזמן שרצה הקדוש ברוך הוא לברוא את העולם, וכיון שעדיין לא נברא אדם הראשון שיעורר התעוררות מלמטה, לכן סליק ברעותא קמיה - עלה ברצונו לפניו, כלומר, העלה את התעוררות ממנו ללא שיהיה התעוררות מלמטה, בכוח שיעשו התחתונים לעתיד התעוררות, וצייר פל נשמתין דאינון זמנין למיהב בבני נשא לבתר - וצייר על ידי ייחודים קדושים את כל הנשמות בעולם אצילות שהן עתידות להינתן בבני אדם אחר כך, וכלהו אתציירו קמיה כההוא ציורא ממש - וכולם הציירו לפניו באותו ציור גשמי ממש, דומינין למתוי בבני נשא לבתר - שעתידים להיות בבני אדם אחר שייבראו.

לאחר שהתבאר שבשעת בריאת העולם נוצרו הנשמות, מבאר שבעל כרחיה הנשמה יורדת לעולם הזה. וחמא פל חד וחד - וראה הקדוש ברוך הוא את כל אחת ואחת מהנשמות העתידות, ואית מנהון דומינין לאבאשא ארתייהו בעלמא - וראה שיש מאלו הנשמות שעתידות להבאיש דרכן בעולם, ובשעתא דמטא זמנייהו, קרי קודשא בריך הוא לההיא נשמתא - ובשעה שמגיע זמנם לירד לעולם הזה קורא הקדוש ברוך הוא לאותה נשמה, ואמר לה [-לנשמה], זילי עולי ברוך פלן בגוף פלן - לכי והיכנסי במקום פלוני ובגוף פלוני. אתיבת קמיה - השיבה הנשמה לפניו, מאריה דעלמא - ריבון העולמים, די לי בעלמא דא דאנא יתבא ביה - די לי בעולם העליון הזה שאני יושבת בו, ולא איהך לעלמא

מבאר שאם יחטא, גופו לא יקום בתחיית המתים. ואם לא יחטא, נשמתו חוזרת אל גופו בתחיית המתים.

ומפרש הזקן הפסוק שלאחריו (שמות כא ח) 'אם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיָה אֲשֶׁר לוֹ יַעֲדָה וְהִפְדָּה, לָעַם נִכְרִי לֹא יִמְשַׁל לְמִקְרָהּ בְּבָגְדוֹ כֹּה'. והיינו, אֲבָל אם הנשמה לא תצא ברורה ונקיה, וכמו שכתוב **אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיָה'**, והיינו, **כִּד נִפְקַת מְלוּכְלָכָא בְּטוּפֵי חוּבִין** - כאשר יוצאת מן העולם הזה כשהיא מטונפת בחטאים, ו**לֹא אֲתַחֲזִיאַת קַמִּיה פְּדָא יֵאוּת** - ואינה מתחזה לפני הקדוש ברוך הוא כראוי, ו**וְיִי לְהֵוּא גּוּפָא דְאֲתַאבִּיד מֵהֵיִא נִשְׁמַתָּא לְעַלְמִין** - אוי לאותו הגוף שנאבד מאותה הנשמה לעולמים שלא יקום בתחיית המתים, והנשמה תתגלגל בגוף אחר. והטעם, **בְּגִין, דְּכִד נִשְׁמַתִּין סִלְקִין בְּרִירוֹ וְנִפְקִין נְקִיוֹ מֵהֵיִא עַלְמָא** - כיון שכאשר הנשמות עולות ברורות ויוצאות נקיות מעולם הזה, **כִּל נִשְׁמַתָּא וְנִשְׁמַתָּא עֲאֵלַת בְּסַפְרָא דְאֲחַמְתָּא דְמַלְכָא** - כל נשמה ונשמה עולה בהיכלות העליונות בספר של אוצר המלך, ו**כְּלֵהוּ בְּשִׁמְהוֹן** - וכל הנשמות נכתבות בשמותיהן, ו**אָמַר, דָּא הֵיא נִשְׁמַתָּא דְפִלְגִיא, זְמִינַת תְּהָא לְהֵוּא גּוּפָא דְשִׁבְקַת** - ואומר, זו היא נשמת פלוני שעתידה להיות ולחזור בתחיית המתים לאותה הגוף שעזבה, ו**כְּדִין כְּתִיב בּוֹ, וְלֹא כְמוֹ שְׁכָתוּב 'לֹא יַעֲדָה' וְקוֹרְאִים 'לֹא בּוֹ', וְלֹא כְמוֹ שְׁכָתוּב 'לֹא' עִם אֵלֶּיךָ. וְהֵיִינוּ שְׁכַךְ בִּיאוֹר הַפְּסוּק 'לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְרִים' - מְלוּכְלַכְתָּא בְּחַטָּאִים אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיָה, אֵלֵא תֵצֵא נְקִיָּה וְבִרְרוּתָה, וְלִכְךָ 'אֲשֶׁר לוֹ יַעֲדָה' - תִּזְכֶּה הַנֶּשְׁמָה לְחֹזֵר לְאוֹתָהּ הַגּוּף שִׁיצֵאָה מִמֶּנָּה. וּמֵאִידֶךָ, וְכִד נִפְקַת** - וכאשר הנשמה יוצאת מן העולם

הזה 'רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיָה', והיינו, **דְּקָא אִסְתְּאָבָא בְּחוּבִין וּבְטוּפָא דְחַטָּאִין** - שנשמה בחטאים ובטינוף של חטאים, **כְּדִין** - אז נאמר 'אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה' בָּא, ולא כמו שקוראים 'לֹא' עִם וְאִי, ו**אֲתַאבִּיד הֵוּא גּוּפָא מִינָהּ** - ונאבד אותו הגוף מן הנשמה, והיינו שְׁכַךְ בִּיאוֹר הַפְּסוּק 'אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיָה' ומְלוּכְלַכְתָּא בְּחַטָּאִים, 'אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה' - לא יזכה הגוף שהנשמה תחזור אליו בתחיית המתים.

לאחר שהתבאר שהנשמה אינה חוזרת בתחיית המתים אם חטא, מבאר שתשובה מועילה להחזירה לעתיד לגופו.

ומוסיף הזקן, ו**יֵאוּת לֹא אֲזַדְמַנַת לְגַבִּיָּה** - והנשמה לא מזדמנת וחוזרת אל הגוף בשעת תחיית המתים, **כִּד הֵיִיא דְמֵאָרָה אֲתֵרְעִי וְתִב בְּתִיבְתָא דְגּוּפָא בָּהּ** - מלבד לאותה הגוף שבעל הנשמה התרצה ושב בתשובה כשהנשמה היתה באותה הגוף, **כְּדִין כְּתִיב** - ואז כתוב 'וְהִפְדָּה', ופירושו, **כְּמָה דְאֵת אָמַר** - כמו שנאמר (איוב לג כח) 'פְּדָה נַפְשׁוֹ מֵעֶבֶר בְּשַׁחַת', ומשמעו, שפדה על ידי תשובה את נשמתו מידי הקליפות, וזהו שכתוב 'וְהִפְדָּה', דהיינו, **הֵיא אִיהוּ בְּכַר נֶשׁ - הַפְּדִיָּה הַזֹּאת הִיא בָאֵדָם, דְּעֵיטָא דִּילֵיהּ דִּיפְרוֹק לָהּ וְיִתּוּב בְּתִיבְתָא** - שהעצה בשבילו שיפדה את נשמתו מידי הקליפות וישוב בתשובה, ואז תחזור אליו הנשמה לעתיד לבוא, ו**לְתֵרִין סְטֵרִין קְאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** - ולשני הצדדים אמר הקדוש ברוך הוא 'וְהִפְדָּה', דהיינו, **בְּתִיבְתָא** - שעל ידי שישב בתשובה יפדה את נשמתו שתחזור אליו לתחיית המתים, **לְכַתֵּר דְתִב בְּתִיבְתָא, פְּדָא לָהּ מֵאָרְחָא דְגִיְהִנָּם** - ולאחר ששב בתשובה, גם פודה את נשמתו מדרך של גיהנם.

אֲבָל 'אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיָה' (שמות שם פסוק ח), **כִּד נִפְקַת מְלוּכְלָכָא בְּטוּפֵי חוּבִין, וְלֹא אֲתַחֲזִיאַת קַמִּיה פְּדָא יֵאוּת, וְיִי לְהֵוּא גּוּפָא, דְאֲתַאבִּיד מֵהֵיִא נִשְׁמַתָּא לְעַלְמִין. בְּגִין, דְּכִד נִשְׁמַתִּין סִלְקִין בְּרִירוֹ, וְנִפְקִין נְקִיוֹ מֵהֵיִא עַלְמָא, כִּל נִשְׁמַתָּא וְנִשְׁמַתָּא, עֲאֵלַת בְּסַפְרָא דְאֲחַמְתָּא דְמַלְכָא, וְכְלֵהוּ בְּשִׁמְהוֹן, וְאָמַר דָּא הֵיא נִשְׁמַתָּא דְפִלְגִיא, זְמִינַת תְּהָא לְהֵוּא גּוּפָא דְשִׁבְקַת, וְכִדִּין כְּתִיב (שם) 'לֹא יַעֲדָה' בּוֹ. וְכִד נִפְקַת רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיָה, דְּקָא אִסְתְּאָבָא בְּחוּבִין, וּבְטוּפָא דְחַטָּאִין, כְּדִין 'לֹא יַעֲדָה' בָּא. וְאֲתַאבִּיד הֵוּא גּוּפָא מִינָהּ. וְיֵאוּתִי לֹא אֲזַדְמַנַת לְגַבִּיָּה כִּד הֵיִיא דְמֵאָרָה אֲתֵרְעִי, וְתִב בְּתִיבְתָא דְגּוּפָא בָּהּ, כְּדִין כְּתִיב (שם) 'וְהִפְדָּה'. כְּמָה דְאֵת אָמַר (איוב לג כח) 'פְּדָה נַפְשׁוֹ מֵעֶבֶר בְּשַׁחַת'. וְהִפְדָּה, הֵיא אִיהוּ בְּכַר נֶשׁ, דְּעֵיטָא דִּילֵיהּ, דִּיפְרוֹק לָהּ, וְיִתּוּב בְּתִיבְתָא, וְלְתֵרִין סְטֵרִין קְאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהִפְדָּה' בְּתִיבְתָא. לְכַתֵּר דְתִב בְּתִיבְתָא, פְּדָא לָהּ מֵאָרְחָא דְגִיְהִנָּם.**

נפשי צמאה לדעת כל רז סודך

זוהר הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והכבוד" >
 ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

גדולי הצדיקים שליט"א מעידים: ביאור נפלא כזה טרם בא לעולם

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66 | ארה"ב: 437-0054 (718) | אירופה: 44-20-8806-0176
 להשיג בחנויות הספרים המובחרות